

- 2) właścicieli — rozumie się przez to również użytkownika wieczystego, o którym mowa w art. 48 ust. 2,
- 3) urządzeniach komunalnych — rozumie się przez to pierwsze urządzenie drogi publicznej lub drogi wewnętrznej, sieć wodociagową i kanalizacyjną,
- 4) urządzeniach energetycznych — rozumie się przez to sieć elektryczną i ciepłowniczą.

§ 2. 1. Wysokość udziału w kosztach budowy każdego z urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych, zwanych dalej „kosztami”, ustala się w stosunku procentowym do ceny gruntu nie wyposażonego w wymienione urządzenia, określonej na podstawie art. 44 i 45, obowiązującej w dniu oddania urządzeń do użytku.

2. Udział właściciela w kosztach wyposażenia gruntu w urządzenia komunalne, energetyczne i gazowe wynosi:

- 1) w miastach o liczbie ludności ponad 100 tys. z tytułu budowy:
 - a) pierwszego urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego 9°/o,
 - b) sieci wodociagowej 6°/o,
 - c) sieci kanalizacyjnej 8°/o,
 - d) sieci elektrycznej 4°/o,
 - e) sieci gazowej 3°/o,
 - f) sieci ciepłowniczej 15°/o;
- 2) w pozostałych miastach z tytułu budowy:
 - a) pierwszego urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego 8°/o,
 - b) sieci wodociagowej 5°/o,
 - c) sieci kanalizacyjnej 6°/o,
 - d) sieci elektrycznej 4°/o,
 - e) sieci gazowej 3°/o,
 - f) sieci ciepłowniczej 15°/o;
- 3) na obszarach wsi z tytułu budowy:
 - a) pierwszego urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego 5°/o,
 - b) sieci wodociagowej 3°/o,
 - c) sieci kanalizacyjnej 4°/o,
 - d) sieci elektrycznej 3°/o,
 - e) sieci gazowej 2°/o,
 - f) sieci ciepłowniczej 15°/o.

§ 3. 1. Zasady ustalania udziału w kosztach, określone w § 2, stosuje się do nieruchomości o powierzchni do 500 m², a jeżeli jest to grunt przeznaczony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod budownictwo zagrodowe lub zabudowany takimi budynkami — do 2000 m².

2. Jeżeli powierzchnia nieruchomości jest większa od określonej w ust. 1, wysokość udziału w kosztach wzrasta o 10°/o opłaty ustalonej zgodnie z § 2 za każde 100 m² powierzchni gruntu, a w stosunku do gruntu rolnego o 10°/o za każdy 1000 m² gruntu. Wzrost udziału

w kosztach nie może przekroczyć 50°/o wysokości opłaty ustalonej za powierzchnię określoną w ust. 1.

§ 4. 1. Obowiązek wniesienia opłaty z tytułu budowy ulicy lub placu komunikacyjnego powstaje z dniem oddania ulicy lub placu do użytku.

2. Obowiązek wniesienia opłaty za pozostałe urządzenia nie wymienione w ust. 1 powstaje z dniem podłączenia gruntu przez właściciela gruntu do urządzenia, nie później jednak niż po upływie roku od stworzenia przez inwestora urządzeń technicznych warunków do podłączenia.

§ 5. 1. Wysokość udziału w kosztach ustala terenowy organ administracji państwowej w formie jednorazowej opłaty za każde z urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych.

2. W uzasadnionych wypadkach terenowy organ administracji państwowej może na wniosek właściciela rozłożyć opłatę jednorazową na raty roczne płatne przez okres do 5 lat, z doliczeniem odsetek w wysokości 3°/o rocznie.

§ 6. 1. Terenowy organ administracji państwowej może obniżyć opłaty, o których mowa w § 2 ust. 2. Obniżka ta może wynosić:

- 1) do 50°/o, a pozostała część należności może być rozłożona na raty roczne płatne przez okres do 5 lat z doliczeniem odsetek w wysokości 3°/o rocznie, jeżeli dochód miesięczny na jednego członka rodziny osoby zobowiązanej nie przekracza 50°/o średniego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w gospodarce uspołecznionej,
- 2) do 20°/o, a pozostała część należności może być rozłożona na raty roczne płatne przez okres do 5 lat z doliczeniem odsetek w wysokości 3°/o rocznie, jeżeli dochód miesięczny na jednego członka rodziny osoby zobowiązanej nie przekracza średniego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w gospodarce uspołecznionej.

2. Opłata z tytułu udziału w kosztach, należna od spółdzielni mieszkaniowych i innych osób prawnych nie będących państwowymi jednostkami organizacyjnymi, może być w wypadkach uzasadnionych szczególnymi względami społecznymi lub gospodarczymi obniżona do 50°/o.

§ 7. 1. Termin do wniesienia opłaty określa terenowy organ administracji państwowej w decyzji ustalającej opłatę; termin ten nie może być krótszy niż 30 dni, licząc od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

2. Wysokość odsetek za opóźnienie w uiszczeniu opłaty ustala się na zasadach ogólnych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy opłat za urządzenia oddawane do użytku po dniu 1 sierpnia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

243

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego.

Na podstawie art. 4 ust. 5, art. 6 ust. 1 i art. 11 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) oraz art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r.

Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pienięż-

nych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. Nr 44, poz. 215 i Nr 52, poz. 274) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1:
 - a) w pkt 1 pod lit. b) po wyrazie „niepaństwowe” dodaje się wyraz „przedszkola”;
 - b) dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
 - „3) budynki lub ich części, zajęte na:
 - a) domy opieki społecznej, biblioteki publiczne, państwowe: żłobki, przedszkola, szkoły podstawowe, ogólnokształcące i zawodowe, szkoły wyższe oraz internaty przy szkołach,
 - b) cele społecznej służby zdrowia, organizacji politycznych i społecznych oraz zakładów i jednostek budżetowych, z wyjątkiem wykorzystywanych na działalność gospodarczą.
 - 4) budynki lub ich części oraz inne obiekty budowlane stanowiące własność osób będących inwalidami, wykorzystywane przez te osoby wyłącznie do przechowywania pojazdów samochodowych, jeżeli posiadanie pojazdu samochodowego jest ze względu na inwalidztwo konieczne; w razie wątpliwości konieczność posiadania przez inwalidę pojazdu stwierdza zakład społecznej służby zdrowia”;
- 2) w § 2 w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) od domów mieszkalnych oraz od budynków gospodarczych zajętych na niezarobkowe potrzeby własne podatnika lub wspólnie z nim zamieszkałych członków rodziny . . . 0,05‰”;
 - b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) od pozostałych budynków . . . 0,3‰”;
 - 3) w § 3:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) zajętych na pomieszczenia socjalne związane z wykonywaniem działalności, o której mowa w pkt 1 . . . 50 zł”;
 - b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) zajętych na pozostałe cele użytkowe, z wyjątkiem przeznaczonych na potrzeby własne podatnika lub wspólnie z nim zamieszkałych członków rodziny . . . 150 zł”
 - 4) § 4 otrzymuje brzmienie:
 - „§ 4. Podatek od nieruchomości od budynków lub ich części oraz innych obiektów budowlanych, nie podlegających ubezpieczeniu ustawowemu, wynosi rocznie od 1 m² powierzchni:
 - 1) zajętych na działalność wytwórczą, usługową lub handlową wykonywaną przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej:
 - a) na terenie miast . . . 300 zł,
 - b) na terenie pozostałych miejscowości . . . 180 zł,
 - 2) zajętych na pomieszczenia socjalne związane z wykonywaniem działalności, o której mowa w pkt 1, . . . 50 zł,
 - 3) zajętych na garaże lub składy . . . 75 zł,
 - 4) zajętych na pozostałe zarobkowe cele użytkowe . . . 150 zł.
 - 5) zajętych na niezarobkowe potrzeby własne podatnika lub wspólnie z nim zamieszkałych członków rodziny . . . 5 zł,
 - 6) znajdujących się na terenie pracowniczych ogrodów działkowych i nie podlegających zwolnieniu od podatku od nieruchomości na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50), zwanej dalej ustawą . . . 40 zł,
 - 7) zajętych na pracownię wykorzystywaną przez twórcę do prowadzenia działalności w dziedzinie kultury i sztuki . . . 30 zł,
 - 8) użytkowanych na cele letniskowe:
 - a) na terenie miast . . . 80 zł,
 - b) na terenie pozostałych miejscowości . . . 50 zł.”;
 - 5) w § 5 w pkt 1 po wyrazach „i na mieszkania osób duchownych” dodaje się wyrazy „lub innych osób”;
 - 6) w § 10:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Podatek drogowy wynosi rocznie:
 - 1) od samochodów osobowych z silnikiem o pojemności skokowej:
 - a) do 900 cm³ włącznie . . . 850 zł,
 - b) powyżej 900 cm³ do 1.300 cm³ włącznie . . . 1.750 zł,
 - c) powyżej 1.300 cm³ do 1.500 cm³ włącznie . . . 2.250 zł,
 - d) powyżej 1.500 cm³ do 1.800 cm³ włącznie . . . 7.000 zł,
 - e) powyżej 1.800 cm³, z wyjątkiem samochodów marki „Warszawa” . . . 12.000 zł,
 - f) od samochodów marki „Warszawa” . . . 2.800 zł,
 - 2) od samochodów osobowych:
 - a) z silnikiem nie charakteryzującym się pojemnością skokową . . . 5.600 zł,
 - b) z napędem elektrycznym . . . 1.200 zł,
 - 3) od autobusów o liczbie miejsc do siedzenia łącznie z miejscem kierowcy:
 - a) do 15 miejsc . . . 5.100 zł,
 - b) powyżej 15 miejsc do 30 miejsc . . . 10.200 zł,
 - c) powyżej 30 miejsc . . . 18.700 zł,
 - 4) od samochodów ciężarowych i ciągników siodłowych o ładowności samochodu lub nacisku na siodło ciągnika:
 - a) do 0,5 t włącznie . . . 1.500 zł,
 - b) powyżej 0,5 t do 1 t włącznie . . . 2.700 zł,
 - c) powyżej 1 t do 2 t włącznie . . . 5.100 zł,
 - d) powyżej 2 t do 4 t włącznie . . . 6.800 zł,
 - e) powyżej 4 t do 6 t włącznie . . . 10.200 zł,
 - f) powyżej 6 t do 8 t włącznie . . . 11.900 zł,
 - g) powyżej 8 t do 10 t włącznie . . . 17.000 zł,
 - h) powyżej 10 t . . . 20.000 zł,
 - 5) od samochodów ciężarowo-osobowych o dopuszczalnej masie całkowitej:
 - a) do 2 t włącznie . . . 1.500 zł,
 - b) powyżej 2 t . . . 2.700 zł,

6) od ciągników balastowych	17.000 zł,	ności skokowej silnika powyżej 2.000 cm ³	2.500 zł,
7) od samochodów specjalnych	5.100 zł,		
8) od ciągników rolniczych dopuszczonych do ruchu na drogach	1.250 zł,	16) od promów i łodzi służących do zarobkowego przewozu towarów i osób oraz jachtów kilowych	850 zł,
9) od pozostałych ciągników	3.400 zł,		
10) od motocykli z silnikiem o pojemności skokowej do 50 cm ³ włącznie	450 zł,	17) od koni pociągowych w wieku ponad 2 lata:	
		a) na obszarze miast	1.400 zł,
11) od motocykli z silnikiem o pojemności skokowej powyżej 50 cm ³	550 zł,	b) na obszarze pozostałych miejscowości	850 zł,
12) od motorowerów o pojemności skokowej silnika do 50 cm ³	250 zł,	18) od koni innych niż wymienione w pkt 17 w wieku ponad 2 lata	7.000 zł.",
13) od przyczep (naczep):		b) ust. 2 skreśla się,	
a) kempingowych	700 zł,	c) w ust. 4 skreśla się wyrazy „po uwzględnieniu obniżki, o której mowa w ust. 2”,	
b) o ładowności do 0,5 t włącznie	750 zł,	d) dotychczasowe ust. 3—6 oznacza się jako ust. 2—5;	
c) o ładowności powyżej 0,5 t do 5 t włącznie	2.000 zł,	7) w § 11:	
d) o ładowności powyżej 5 t do 20 t włącznie	3.000 zł,	a) w ust. 1 pkt 1 po wyrazach „zakładów budżetowych” dodaje się wyrazy „państwowych szkół wyższych”,	
e) o ładowności powyżej 20 t	5.000 zł,	b) w ust. 3 wyrazy „w § 10 ust. 4” zastępuje się wyrazami „w § 10 ust. 3”,	
f) pozostałych	4.000 zł,	8) w § 12 w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub zakładu tych jednostek sporządzającego bilans”.	
14) od łodzi motorowych o pojemności skokowej silnika powyżej 200 cm ³ do 2.000 cm ³	1.700 zł,	§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.	
15) od łodzi motorowych o pojem-			

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

244

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stawek wynagrodzenia zasadniczego dla kierowników zakładów pracy oraz zwiększenia rozpiętości stawek wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników na stanowiskach nierobotniczych.

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1984 r. w sprawie ustalenia stawek wynagrodzenia zasadniczego dla kierowników zakładów pracy oraz zwiększenia rozpiętości stawek wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników na stanowiskach nierobotniczych (Dz. U. Nr 39, poz. 204) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Miesięczna stawka wynagrodzenia zasadniczego dla kierownika nie może być niższa od maksymalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego dla kierownika zakładu pracy, określonej w przepisach obowiązujących przed dniem wejścia w życie zakładowego systemu wynagradzania, wraz z rekompensatą pracowniczą wypłacaną na podstawie dotychczasowych przepisów i — z zastrzeżeniem ust. 2 — nie może być wyższa od:

- 1) 39 000 zł — w zakładzie pracy zaliczonym do specjalnej kategorii,
- 2) 34 000 zł — w zakładzie pracy zaliczonym do pierwszej kategorii,
- 3) 31 000 zł — w zakładzie pracy zaliczonym do drugiej kategorii,
- 4) 27 500 zł — w zakładzie pracy zaliczonym do trzeciej kategorii.”;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Organ uprawniony do przyznawania wyna-

godzenia kierownikowi ustala wysokość jego wynagrodzenia zasadniczego, z uwzględnieniem wysokości premii (innego składnika wynagrodzenia o charakterze premii) wypłacanej w ciężar kosztów, przewidzianej w zakładowym systemie wynagradzania, zwanej dalej „premią”.

2. Jeżeli wysokość premii przekracza 40% wynagrodzenia zasadniczego, kierownikowi przyznaje się stawkę wynagrodzenia zasadniczego odpowiednio niższą od maksymalnej stawki tego wynagrodzenia, przewidzianej w zakładowym systemie wynagradzania.
3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli podstawa wymiaru premii obejmuje oprócz wynagrodzenia zasadniczego również inny składnik wynagrodzenia.
4. Ograniczenie wysokości premii, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy premii z tytułu aktywizacji i efektywności eksportu, ustalonej w ramach środków na wynagrodzenia opodatkowanych z uwzględnieniem § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1985 r. w sprawie stawek podatku od ponadnormatywnych wypłat, wynagrodzeń oraz zasad ustalania kwot wynagrodzeń wolnych od podatku (Dz. U. Nr 55, poz. 278).”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner